

ΡΗΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ - ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΙΕΠ

Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

17160 ΚΕΙΜΕΝΟ

ΕΣΟΝΟΙΣΕ: Παγκόσμια Ημέρα Μητρικής Γλώσσας

Στο άρθρο, δημοσιευμένο στις 21. 2. 2011 στον ιστότοπο www.athensvoice.gr, η Βασιλική Γραμματικογιάννη αναφέρεται στη σημασία της γλωσσικής ποικιλότητας και στον κίνδυνο εξαφάνισης χιλιάδων γλωσσών.

Η μητρική γλώσσα δεν είναι απλά ένα εργαλείο επικοινωνίας ενός λαού, αλλά αποτελεί έναν ουσιαστικό παράγοντα της πολιτιστικής του ταυτότητας. Η σταδιακή υποκατάσταση λέξεων και ορολογιών σηματοδοτεί την οπισθοχώρηση της γλώσσας καταλήγοντας στο τέλος να μιλάμε για «ανώτερες» και «κατώτερες» γλώσσες με αποτελέσματα σαν αυτά του αποικιοκρατικού παρελθόντος.

Φανταστείτε τον πλανήτη χωρίς τις διαφορές στη φύση και την βιοποικιλότητα πώς θα ήταν. «**Ας παραδειγματιστούμε** απ' αυτό, για να προστατεύσουμε την γλωσσική ποικιλότητα, αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής κληρονομιάς κάθε λαού».

ΕΡΩΤΗΣΗ «**Ας παραδειγματιστούμε** απ' αυτό, για να προστατεύσουμε την γλωσσική ποικιλότητα, αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής κληρονομιάς κάθε λαού». Να αιτιολογήσεις την επιλογή της αρθρογράφου **ως προς την έγκλιση** (μονάδες 10) **και το ρηματικό πρόσωπο** (μονάδες 5) στο παραπάνω τμήμα του κειμένου με τα έντονα

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ας παραδειγματιστούμε: χρήση προτροπτικής υποτακτικής έγκλισης και α΄ πληθυντικού ρηματικού προσώπου.

Η Υποτακτική έγκλιση με το **ας** δηλώνει προτροπή, παραίνεση, η αρθρογράφος θέλει να παρακινήσει το αναγνωστικό κοινό να παραδειγματιστεί, να ευαισθητοποιηθεί, **προκειμένου να προστατευθεί η γλωσσική ποικιλότητα**.

Το α΄ πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο προσδίδει συλλογικό χαρακτήρα στην προσπάθεια, η αρθρογράφος εντάσσει και τον εαυτό της και **επισημαίνει τη συμβολή όλων για την αντιμετώπιση της απειλής εξαφάνισης των γλωσσών**. Πρόθεση είναι η ευαισθητοποίηση του δέκτη αναφορικά με το θέμα που θίγεται στο κείμενο.

17185 ΚΕΙΜΕΝΟ

[Αγώνας για τη διατήρηση της ποιότητας της γλώσσας μας]

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο του Γιώργου Μπαμπινιώτη «Διαλογισμοί για τη γλώσσα και τη γλώσσα μας», σελ. 78 κ. εξ. εκδόσεις Καστανιώτη, 2010, Αθήνα.

Συχνά γίνεται λόγος για αγλωσσία, για καταστροφή της γλώσσας, για χρήση εκατό λέξεων από τους νέους, για κακοποίηση της γλώσσας, για προϊούσα εξαφάνιση της Ελληνικής κ.λπ. κ.λπ. Στον βαθμό που όλα αυτά δηλώνουν ενδιαφέρον και ανησυχία για τη γλώσσα και δεν αποτελούν απλή κινδυνολογία είναι κατανοητά και ίσως χρήσιμα. Ωστόσο, αυτό που πάντοτε εξυπηρετεί και οδηγεί σε λύσεις είναι η ψύχραιμη αντιμετώπιση και προ πάντων η αλήθεια.

Ποια, λοιπόν, είναι η αλήθεια για τη σημερινή κατάσταση της γλώσσας μας; Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει πρόβλημα ποιότητας γλώσσας: η ποιότητα της γλώσσας που χρησιμοποιούμε στην προφορική και γραπτή επικοινωνία μας δεν είναι η επιθυμητή. Αλλά τι σημαίνει ποιότητα γλώσσας; Πώς εξασφαλίζεται; Υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης; Απαντούμε: Ποιότητα γλωσσική είναι η αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρει μια ιδιαίτερα καλλιεργημένη γλώσσα, όπως η Ελληνική σε όλα τα επίπεδά της: στο λεξιλογικό, στο γραμματικοσυντακτικό (δομολειτουργικό) και στο φωνητικό-φωνολογικό. Το πώς προφέρουμε τη γλώσσα, τι λεξιλόγιο χρησιμοποιούμε από πλευράς σημασιολογικής ευκρίνειας, ευστοχίας, ποικιλίας και υφολογικών αποχρώσεων, το πώς αξιοποιούμε τις γραμματικές δομές και τις συντακτικές λειτουργίες, ποικίλες και λεπτές, που προσφέρει η γλώσσα μας, το σύνολο αυτών των χρήσεων, και κυρίως των επιλογών που κάνουμε, συνιστούν την ποιότητα της γλώσσας.

Αν τώρα διερωτηθούμε πόσο αξιοποιούμε αυτές τις δυνατότητες, είναι βέβαιο ότι θα συμφωνήσουμε ότι τις αξιοποιούμε σε πολύ περιορισμένη έκταση. Αυτό, λοιπόν, που επείγει και επιβάλλεται είναι μέσα από την εκπαίδευση και μέσα από την παντοειδή ευαισθητοποίηση του κόσμου να οδηγήσουμε σε μια πιο προσεκτική, ευαίσθητη και επιλεκτική χρήση των μηχανισμών και των δυνατοτήτων που παρέχει η γλώσσα μας.[...]

ΕΡΩΤΗΣΗ

Στις δύο τελευταίες παραγράφους του Κειμένου 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί κυρίως πρώτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο. Να δικαιολογήσεις αυτή την επιλογή (μονάδες 10) και να εντοπίσεις τη διαφορά ύφους σε σχέση με την πρώτη παράγραφο (μονάδες 5).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στις δύο τελευταίες παραγράφους του Κειμένου 1 χρησιμοποιείται α' πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο από τον συντάκτη. Αυτό γίνεται γιατί εντάσσει και τον εαυτό του στην ίδια χορεία με τους αναγνώστες, δημιουργεί οικείο και άμεσο ύφος λόγου. Άλλωστε, ως πανεπιστημιακός δάσκαλος συναισθάνεται την κοινή ευθύνη για τη διδασκαλία των μηχανισμών της Ελληνικής γλώσσας.

Ωστόσο, στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1, όπου ο συντάκτης θέλει να εκθέσει το πρόβλημα με αντικειμενικότητα και ουδέτερο ύφος λόγου, χρησιμοποιεί γ' ρηματικό πρόσωπο. Με αυτόν τον τρόπο, επιτυγχάνει να παρουσιάσει το γλωσσικό ζήτημα πιο αντικειμενικά, αποστασιοποιημένα. Είναι φανερό η διαφοροποίηση του ύφους λόγου ανάμεσα στην πρώτη

και στις άλλες δύο παραγράφους του Κειμένου. Με αυτήν ο συγγραφέας επιθυμεί να διαφοροποιηθεί η θέση του (2η, 3η παράγραφος) από την άποψη που διατυπώνεται (1η παράγραφος) ότι υπάρχουν κίνδυνοι για τη γλώσσα μας.

16939 ΕΡΩΤΗΣΗ

Γιατί δεν γελάμε λοιπόν;

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί διασκευή άρθρου που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο [h:p://www.elixirpsychotherapy.gr](http://www.elixirpsychotherapy.gr)

«Όμως αν επιτρέπουμε στον εαυτό μας να μην χάνει την παιγνιώδη διάθεση - ακόμα και μπροστά σε πραγματικά μεγάλες δυσκολίες και απώλειες - στην πραγματικότητα του επιτρέπουμε να μένει συνδεδεμένος με την χαρά και το νόημα της ζωής.» **Να αλλάξεις το πρόσωπο από πρώτο πληθυντικό σε δεύτερο ενικό στην τελευταία περίοδο λόγου του κειμένου, προβαίνοντας και σε όσες άλλες αλλαγές είναι απαραίτητες (μονάδες 5). Πώς επηρεάζουν οι παραπάνω επιλογές το υφολογικό αποτέλεσμα (μονάδες 10);**

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

«Όμως αν επιτρέπεις στον εαυτό σου να μην χάνει την παιγνιώδη διάθεση - ακόμα και μπροστά σε πραγματικά μεγάλες δυσκολίες και απώλειες - στην πραγματικότητα του επιτρέπεις να μένει συνδεδεμένος με την χαρά και το νόημα της ζωής.»

Η χρήση του α' πληθυντικού προσώπου προσδίδει στο κείμενο την αίσθηση της καθολικής, συλλογικής εμπειρίας, ενισχύοντας την οικειότητα και την ταύτιση του συντάκτη και των αναγνωστών / -τριών.

Με τη χρήση του β' ενικού προσώπου (είτε πρόκειται για αποστροφή στον /στην αναγνώ- στη /-τρια είτε για «νόθο» β' ενικό) το ύφος γίνεται πιο παραινετικό, συμβουλευτικό, διδα- κτικό.

14684 ΚΕΙΜΕΝΟ

Η Προσφορά των Ξένων Γλωσσών στον Άνθρωπο

Το κείμενο είναι απόσπασμα δημοσίευσης της Μαρίας Σκαμπαρδώνη **σε ιστότοπο κέντρου ξένων γλωσσών** (προσπέλαση στις 9.4.2021).

1 Οι ξένες γλώσσες αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της σύγχρονης εκπαίδευσης. Η επαρκής γνώση τους κρίνεται απαραίτητη για την επαγγελματική ανέλιξη και επιτυχία. Η σύγχρονη πολυπολιτισμικότητα, οι απαιτήσεις που αυξάνονται στην απαιτητική, πλέον, αγορά εργασίας μάς ωθούν να θέλουμε να επικοινωνούμε απρόσκοπτα με τους άλλους ανθρώπους και να χτίζουμε ευκολότερους δρόμους και τρόπους επικοινωνίας.

2 Τα οφέλη από την εκμάθηση ξένων γλωσσών είναι πολλά. Η καλή γνώση, ειδικά της Αγγλικής, ανοίγει επαγγελματικούς δρόμους τόσο στη χώρα όσο και στο εξωτερικό. Ειδικά στη χώρα μας έχει διαπιστωθεί πως στη γνώση ξένων γλωσσών δίνεται ιδιαίτερη έμφαση και προσοχή, ακόμα και από την παιδική ηλικία. Σήμερα, οι γλώσσες που μαθαίνονται ευρέως και θεωρούνται σημαντικές για την επαγγελματική ανέλιξη είναι η Αγγλική, η Γαλλική, η Γερμανική, αλλά και η Κινεζική και η Ρωσική. [...].

3 Η γνωριμία με τις ξένες γλώσσες **μάς μαθαίνει το σεβασμό και τη μαγεία της διαφορετικότητας**. Ο άλλος δεν είναι εχθρός για εμάς, αλλά ένας άνθρωπος με διαφορετική

κουλτούρα και πολιτισμό με τον οποίο εξοικειωνόμαστε και μαθαίνουμε να τον σεβόμαστε. **Αντιλαμβανόμαστε** πως ένας ξένος πολιτισμός, μια διαφορετική γλώσσα και κουλτούρα, είναι ένας τρόπος να μάθουμε καλύτερα τους ανθρώπους και να τους αποδεχτούμε. Και αυτό, εντέλει, μας οδηγεί στο συμπέρασμα πως αυτά που μας ενώνουν είναι περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν.

4 Τελικά, η καλή γνώση ξένων γλωσσών μάς δείχνει την ποικιλομορφία των επικοινωνιών που υπάρχει στον κόσμο, μας μυεί στη διαφορετικότητα και τον πλούτο που υπάρχει στους τρόπους αλληλεπίδρασης μεταξύ των ανθρώπων. Παράλληλα, η εκμάθηση ξένων γλωσσών, πέρα από τις επαγγελματικές ευκαιρίες που μπορεί να προσφέρει, ευεργετεί τη νοητική και συναισθηματική ικανότητα του ανθρώπου με πάρα πολλούς τρόπους. Έτσι, κρίνεται σπουδαία η προσφορά των ξένων γλωσσών στον άνθρωπο.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Η συγγραφέας επιλέγει στο Κείμενο 1 το πρώτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο στο χωρίο της 3ης παραγράφου: «...ένας τρόπος να μάθουμε καλύτερα τους ανθρώπους και να τους αποδεχτούμε...» Να αιτιολογήσεις με συντομία αν η χρήση του πρώτου προσώπου είναι κατάλληλη γλωσσική επιλογή, λαμβάνοντας υπόψη πού δημοσιεύεται το κείμενο, σε ποιους απευθύνεται και για ποιο σκοπό υποστηρίζεται αυτή η άποψη.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Είναι κατάλληλη ως γλωσσική επιλογή το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο, διότι το κείμενο: **1.δημοσιεύεται** σε ιστότοπο ξένων γλωσσών και **παρακινεί** στην εκμάθηση ξένων γλωσσών τους επισκέπτες αυτής της σελίδας.

2.απευθύνεται στους γονείς και σε υποψήφιους σπουδαστές του κέντρου ξένων γλωσσών-αμεσότητα, οικειότητα.

3.Η άποψη αυτή υποστηρίζεται, προκειμένου να γίνει πιο πειστική η αρχική θέση στην παράγραφο ότι η γνώση ξένων γλωσσών μαθαίνει στον άνθρωπο το σεβασμό και τη μαγεία της διαφορετικότητας.

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

15203 ΚΕΙΜΕΝΟ

Κείμενο 1

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από τον χαιρετισμό της Προέδρου της Δημοκρατίας, Κατερίνας Σακελλαροπούλου, σε σεμινάριο για γυναίκες ηλικίας 18 – 35 του Ιδρύματος Λαμπράκη σε συνεργασία με την οργάνωση «Αποστολή Άνθρωπος».

Είναι αλήθεια ότι, παρά τη μεγάλη απόσταση που έχουμε διανύσει εμείς οι γυναίκες και τα σημαντικά βήματα που έχουν γίνει για την πλήρη και ίση άσκηση των δικαιωμάτων μας, παρά τις πολλές γυναικείες κατακτήσεις στην πολιτική και κοινωνική ζωή, οι έμφυλες προκαταλήψεις και τα αρνητικά στερεότυπα παραμένουν ισχυρά, θέτοντας σοβαρά εμπόδια στην ισόρροπη ανάπτυξη των νεαρών κοριτσιών και την αυτοπραγμάτωσή τους. Παραμένουν, επίσης, σταθερά η περιορισμένη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας, το μισθολογικό χάσμα μεταξύ ανδρών και γυναικών, οι ανισότητες μεταξύ τους στη λήψη των αποφάσεων. Για να μη μιλήσω για την έμφυλη βία, τη σωματική, ψυχική και σεξουαλική κακοποίηση των γυναικών – ένα σοβαρότατο πρόβλημα που, παρά την οξύτητά του, δεν αντιμετωπίζεται με τη δέουσα αποφασιστικότητα.

[...]

Γι' αυτό και θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική τη σειρά σεμιναρίων που διοργανώνει το ίδρυμα Λαμπράκη για τις νέες γυναίκες. Σεμινάρια ενημέρωσης, στήριξης, ενδυνάμωσης, που τις εξοπλίζουν με τα κατάλληλα γνωσιακά και ψυχικά εφόδια, ώστε να διεκδικήσουν τον ρόλο που τους αναλογεί στην κοινωνική, την οικονομική και την πολιτική σφαίρα. Εύχομαι επιτυχία στο αξιόλογο αυτό έργο, που αποσκοπεί να μετατρέψει ένα περιβάλλον ανισοτήτων και διακρίσεων σε χώρο ελευθερίας και αυτοπραγμάτωσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 η ομιλήτρια χρησιμοποιεί αρχικά το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο του ρήματος, ενώ στην τελευταία παράγραφο κυρίως το πρώτο ενικό πρόσωπο. Ποιο το επικοινωνιακό αποτέλεσμα σε κάθε περίπτωση (μονάδες 10); Αν στην αρχή της πρώτης παραγράφου άλλαζες το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο σε τρίτο πληθυντικό, θα άλλαζε και το ύφος του λόγου και γιατί (μονάδες 5)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

α' πληθυντικό πρόσωπο πρώτης παραγράφου: δίνεται στις απόψεις που εκφράζονται χαρακτήρας καθολικού ενδιαφέροντος και συνυπευθυνότητας. Ταυτόχρονα, δηλώνεται έτσι η ένταξη της ομιλήτριας στο σύνολο των γυναικών, για τις οποίες γίνεται η εκδήλωση. Η επικοινωνία γίνεται πιο άμεση και ζωντανή.

α' ενικό πρόσωπο τελευταίας παραγράφου: προβάλλεται ο προσωπικός χαρακτήρας των απόψεων της ομιλήτριας (θεωρώ) και η βιωματική της εμπλοκή (εύχομαι) στο μήνυμα που εκπέμπει. Ο λόγος γίνεται πιο άμεσος και διαδραστικός στον δέκτη.

Η μετατροπή του α' πληθυντικού σε γ' πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο στην πρώτη παράγραφο θα μετέτρεπε το ύφος του κειμένου από προσωπικό σε απρόσωπο και ουδέτερο, καθώς το γ' πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο δηλώνει αντικειμενικότητα στην παρουσίαση των πληροφοριών και εκφράζει την «απόσταση» του πομπού από το ίδιο το μήνυμα.

15533 ΚΕΙΜΕΝΟ

[Αγώνας της Ευρώπης κατά του ρατσισμού]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από πρόσφατη **ομιλία** της Προέδρου της Ευρωπαϊκής επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν για τον ρατσισμό στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ως κοινωνία πρέπει να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα. Πρέπει να καταπολεμούμε διαρκώς τον ρατσισμό και τις διακρίσεις: τις ορατές διακρίσεις, φυσικά. Αλλά επίσης και τον ρατσισμό και τις διακρίσεις που δεν διακρίνονται εύκολα — τις ασυνείδητες προκαταλήψεις μας.[...]

Γι' αυτόν τον λόγο λέω ότι **πρέπει να μιλήσουμε** για τον ρατσισμό. **Και πρέπει να αναλάβουμε** δράση. Είναι πάντοτε δυνατή η αλλαγή κατεύθυνσης, εφόσον υπάρχει σχετική βούληση. **Πρέπει να μιλήσουμε** για τον ρατσισμό με ανοιχτό μυαλό. Τα καλά νέα είναι **ότι δεν ξεκινάμε** από το μηδέν. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι διακρίσεις απαγορεύονται στο υψηλότερο δυνατό νομικό επίπεδο: εννοώ τη Συνθήκη και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Απαγορεύονται οι διακρίσεις τόσο λόγω φυλετικής όσο και λόγω εθνοτικής καταγωγής. Έχουμε επίσης ευρωπαϊκούς νόμους κατά του ρατσισμού, των εθνοτικών διακρίσεων και της ρητορικής μίσους. [...]

Είμαι ευτυχής που ζω σε μια κοινωνία που καταδικάζει τον ρατσισμό. Αλλά **δεν πρέπει να σταματήσουμε εκεί**. **Εάν τον συναντούμε, πρέπει να κρούουμε** τον κώδωνα του κινδύνου και να ενεργούμε αμέσως. **Πρέπει να έχουμε επίγνωση του γεγονότος** ότι η επαγρύπνηση και η ευαισθητοποίηση αρχίζουν σε μικρή κλίμακα. Η ευαισθητοποίηση περιλαμβάνει και την εξέταση **του ίδιου μας του εαυτού**.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Ποιο είναι το κυρίαρχο ρηματικό πρόσωπο, το οποίο επιλέγει να χρησιμοποιήσει η ομιλήτρια στο Κείμενο (μονάδες 5); Τι επιτυγχάνεται με τη γλωσσική αυτή επιλογή σε επίπεδο ύφους λόγου (μονάδες 5) και επικοινωνιακής αποτελεσματικότητας (μονάδες 5);

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Το κυρίαρχο ρηματικό πρόσωπο είναι το α' πληθυντικό. Έτσι, αναδεικνύεται η συλλογικότητα με την οποία πρέπει η κοινωνία να αντιμετωπίσει το φαινόμενο του ρατσισμού, αλλά και η συνυπευθυνότητα κάθε πολίτη ξεχωριστά. Το κείμενο σε επίπεδο ύφους λόγου αποκτά ζωντάνια και αμεσότητα, ενώ κινητοποιείται το ενδιαφέρον του αναγνώστη/-τρια, καθώς η ίδια

η ομιλήτρια φαίνεται να εντάσσει και τον εαυτό της στο σύνολο των ανθρώπων που οφείλουν να λάβουν μέτρα. Κύριο επικοινωνιακό αποτέλεσμα, το οποίο υπηρετείται με την επιλογή αυτή, είναι η καλλιέργεια της αίσθησης της ενότητας και ο προβληματισμός των αποδεκτών/-τριών του μηνύματος, σχετικά με την ευαισθητοποίηση σε θέματα συμπεριφοράς και δράσεων έναντι του ρατσισμού. Τέλος, με την επιλογή του συγκεκριμένου ρηματικού προσώπου δεν εξαιρεί τον εαυτό της και κερδίζει την εύνοια του αποδέκτη/τριας του μηνύματος.

15359 ΚΕΙΜΕΝΟ

Η δημοσιογραφία δεν χρειάζεται περισσότερες ποινές και απαγορεύσεις αλλά συζήτηση για το πώς θα ξαναβρεί την ψυχή της

Το κείμενο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα in.gr στις 12 - 11 - 2021 από τον Λευτέρη Χααραλαμπόπουλο. Προσπελάστηκε διαδικτυακά στις 05 - 12 - 2021. (διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης).

Μια από τις αλλαγές στον ποινικό κώδικα που ψηφίστηκαν ήταν η αυστηροποίηση του πλαισίου για τη διασπορά ψευδών ειδήσεων. Η συγκεκριμένη αλλαγή προκάλεσε σημαντικές αντιδράσεις, που μίλησαν για κίνδυνο περιορισμού των περιθωρίων των δημοσιογράφων να κάνουν ελεύθεροι τη δουλειά τους και για απειλή ποινικοποίησης της δημοσιογραφικής εργασίας. Αυτοί που υπερασπίζονται τη νομοθετική αλλαγή, κυρίως, στέκονται στους κινδύνους από τα κάθε λογής fake news¹ και τις αρνητικές επιπτώσεις που μπορεί να έχουν ειδικά σε συγκυρίες κρίσιμες.

Κατανόω την ανάγκη να αντιμετωπίσουμε τους πραγματικούς κινδύνους από τη διασπορά ψευδών ειδήσεων, ιδίως από τη στιγμή που το διαδίκτυο και ειδικά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επιτρέπουν πολύ μεγάλη αναπαραγωγή ψευδών, θεωριών συνωμοσίας και ρατσιστικών θεωριών. **Όμως, δεν πιστεύω** ότι ωφελούν βήματα που απειλούν να φέρουν τους δημοσιογράφους αντιμέτωπους με πιο συχνές ποινικές διώξεις για πράγματα που έγραψαν, κάνοντας τη δουλειά τους και με σεβασμό στη δεοντολογία. Ιδίως, **όταν ήδη βλέπουμε** τριγύρω μας τα προβλήματα που προκαλούν οι αλληπάλληλες αγωγές που δέχονται δημοσιογράφοι και μέσα ενημέρωσης. Αγωγές που μπορεί να μην έχουν θετική έκβαση για όσους τις καταθέτουν, αλλά για όσους τις δέχονται σημαίνουν μεγάλη ταλαιπωρία και κόστος, ψυχικό και υλικό. Γι' αυτό και πολλές φορές έχουν περιγραφεί ως απόπειρες φίμωσης των δημοσιογράφων και των μέσων ενημέρωσης.

Αυτό σημαίνει ότι δεν χρειάζεται τίποτα να αλλάξει στα ζητήματα; Ότι είναι όλα καλά στον τρόπο που ασκείται στη χώρα η δημοσιογραφία; Ότι δεν χρειάζεται να στοχαστούμε τι γίνεται, όταν όντως η δημοσιογραφία «περνάει τα όρια»; Κάθε άλλο. Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα σήμερα και στον τρόπο που ασκείται η δημοσιογραφία. Συχνά υπάρχει μικρότερη τεκμηρίωση και μεγαλύτερη ευκολία στο να γράφονται καταγγελίες με την επικίνδυνη ελαφρότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ακόμα, υπάρχει μεγαλύτερος πειρασμός για «δολοφονίες χαρακτήρα». Υπάρχει ανευθυνότητα στο πώς αναπαράγονται φήμες, θεωρίες που δεν έχουν αποδειχτεί, διαδόσεις που δεν αναλογούν στην πραγματικότητα.

Όμως, όλα αυτά δεν λύνονται με αυστηρότερες ποινές. Ούτε με μεγαλύτερη ευκολία να ασκούνται διώξεις στους δημοσιογράφους. Ούτε με εισαγγελείς που θα εντοπίζουν παντού

«ψευδείς ειδήσεις». Αυτά λύνονται με μια μεγάλη κουβέντα που πρέπει να γίνει εντός των ίδιων των δημοσιογράφων και όσων διαμορφώνουν την κατεύθυνση των μέσων ενημέρωσης. Μια κουβέντα για το **πώς οι ίδιοι βάζουμε** όρια. Για **το πώς οι ίδιοι αντιστεκόμαστε** στον πειρασμό της ψευδολογίας. **Για το πώς επιστρέφουμε** στον πυρήνα της δημοσιογραφίας που τελικά είναι να αναζητάς την αλήθεια, ακόμη και όταν θέλει η εξουσία να την αποκρύψει. Κοντολογίς, **να ξαναβρούμε** την ψυχή μας και την ουσία του επαγγέλματός μας

ΕΡΩΤΗΣΗ

Στο Κείμενο 1 ο αρθρογράφος χρησιμοποιεί σε κάποια σημεία **το α' ενικό και πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο**. Να γράψεις δύο παραπομπές του κειμένου για κάθε ρηματικό πρόσωπο (μονάδες 8) και να εξηγήσεις ποιον στόχο του συντάκτη ικανοποιεί η πρώτη επιλογή (μονάδες 4) και ποιον η δεύτερη (μονάδες 3). Μονάδες 15

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

- Α' ενικό ρηματικό πρόσωπο: «κατανώ την ανάγκη ...», «όμως δεν πιστεύω ...» (2η παράγραφος). Το πρώτο ενικό ρηματικό πρόσωπο εκφράζει με έμφαση την προσωπική θέση - ένσταση του συντάκτη, που είναι κι αυτός δημοσιογράφος, για ένα θέμα που τον αφορά άμεσα και προσδίδει τόνο προσωπικό και οικείο στο άρθρο του.

- Α' πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο: «να αντιμετωπίσουμε τους πραγματικούς κινδύνους ...» (2η παράγραφος) «Για το πώς οι ίδιοι αντιστεκόμαστε τον πειρασμό . . .» (6η παράγραφος). Το πρώτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο εντάσσει τον συντάκτη στην ομάδα των υπόλοιπων δημοσιογράφων και δημιουργεί αίσθηση καθολικότητας και συμμετοχικότητας, φέρνοντας κοντά τον αναγνώστη και κάνοντας τον κοινωνό στο πρόβλημα, χωρίς την απόσταση της αυθεντίας.

15200 ΚΕΙΜΕΝΟ

Εμφανείς και κρυφές προκαταλήψεις

Το κείμενο υπογράφεται από τον Βασίλη Α. Πανταζή, Αναπληρωτή Καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και δημοσιεύθηκε (2015) από τον Σύνδεσμο Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών www.kalliros.gr με θέμα την Αντιρατσιστική Εκπαίδευση. Δίνεται συντομευμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Εμφανείς προκαταλήψεις εκφράζονται με τρόπο, ώστε θετικά συναισθήματα, όπως συμπάθεια, συμπόνια ή θαυμασμός για μια «ξένη» ομάδα, να γίνονται αντικείμενο στέρησης ή άρνησης. Επίσης, δεν υπάρχει μια εμφανής αντιπάθεια απέναντι σε αυτήν, αλλά ούτε και μια ιδιαίτερη συμπάθεια, η οποία δυσχεραίνει τα μέλη αυτής της «ξένης» ομάδας στο να γίνονται

αρεστά προσωπικά, ως άτομα. Σύγχρονες προκαταλήψεις είναι δυνατό, παράλληλα, να εκφραστούν με μια υπερβολική έμφαση στην ατομική ισότητα. Συχνά γίνεται λόγος για την ισότητα, για να απορριφθεί η πρόταση αξιώσεων για τη λήψη μέτρων προς βελτίωση δυνατοτήτων συγκεκριμένων ομάδων. Δομικές ανισότητες και διακρίσεις, επομένως, παραβλέπονται ή γίνονται αντικείμενο άρνησης

ΕΡΩΤΗΣΗ

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 επιλέγεται στα ρήματα **το τρίτο πρόσωπο**. Ποιο είναι το επικοινωνιακό αποτέλεσμα που, κατά τη γνώμη σου, δημιουργεί η παραπάνω επιλογή στον αναγνώστη (μονάδες 10); **Τι θα άλλαζε αν στη θέση του υπήρχε το πρώτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο** (μονάδες 5);

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Η επιλογή του τρίτου προσώπου στην τελευταία παράγραφο προσδίδει αντικειμενικότητα και καθολικό κύρος στα λεγόμενα του συγγραφέα. Καθιστά το ύφος ουδέτερο, απρόσωπο και ταιριάζει με τα νοήματα που διατυπώνονται στις δύο προηγούμενες παραγράφους του κειμένου, στις οποίες γίνεται αναφορά στην προκατάληψη γενικά ως στάση. Μάλιστα, στο τέλος της δεύτερης παραγράφου γίνεται λόγος για ισχυρές κοινωνικές νόρμες της ανεκτικότητας και της καταπολέμησης του ρατσισμού που έχουν εγκαθιδρυθεί στην Ευρώπη και αναστέλλουν όλο και περισσότερο την ανοιχτή έκφραση της προκατάληψης.

Αντίθετα, η επιλογή του πρώτου πληθυντικού ρηματικού* προσώπου θα διαφοροποιούσε το ύφος λόγου, καθώς το μήνυμα θα αποδίδονταν με πιο άμεσο τρόπο, με αναφορά στη συλλογική ευθύνη. Το ύφος λόγου θα ήταν πιο επικριτικό, καθώς θα αναδεικνυόταν η ευθύνη της στάσης της ομάδας.

*Σχόλιο: Θεωρώ ότι το β' σκέλος της ερώτησης είναι άστοχο, καθώς πρόκειται για ένα επιστημονικό κείμενο με θέμα τις προκαταλήψεις-ένα κοινωνικό φαινόμενο, στο οποίο περιγράφονται οι εμφανείς προκαταλήψεις για να ασκήσει ο συγγραφέας κριτική στις κρυφές προκαταλήψεις που εκδηλώνονται και στις ανεπτυγμένες χώρες (τελευταία παράγραφος). Επομένως, σε καμία περίπτωση δεν θα γινόταν χρήση του α' πληθυντικού προσώπου!

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

24822 ΚΕΙΜΕΝΟ

Ωδή στον ποντικό.

Το κείμενο ανήκει στον Στυλιανό Αντωνάρακη και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στις 18-10-2021 (διασκευή).

1 Εδώ και αρκετά χρόνια είχα επισκεφτεί στο σπίτι του έναν εξαιρετικό επιστήμονα που είχε περισσότερα από 40 χρόνια ερευνητικής πορείας. Ήταν άρρωστος από μία αθεράπευτη νόσο και ήξερε καλύτερα από κάθε άλλον την πορεία της και την κατάληξή της. Μου έκανε εντύπωση ένας πίνακας που είχε στο σαλόνι του, ο οποίος έδειχνε έναν ποντικό! Είδε την απορία μου και είπε: «Ο ποντικός είναι η ελπίδα και ο καλύτερος φίλος μου. Χάρη σ' αυτόν μπορεί να βρεθεί θεραπεία στην αρρώστια μου.»

2 Και γιατί ο ποντικός; Πρώτα γιατί το γονιδίωμά του μοιάζει πολύ με το δικό μας τόσο στα 20000 γονίδια όσο και σε τμήματα που ρυθμίζουν τη λειτουργικότητά του. Έτσι, όλες σχεδόν οι ανθρώπινες αρρώστιες που σχετίζονται με γονίδια μπορούν να μελετηθούν σε μοντέλα ποντικών που παράγονται στα εργαστήρια. Η ομοιότητα στο γονιδίωμα οφείλεται στο ότι και τα δύο είδη, εμείς δηλαδή και ο ποντικός, είχαμε εξελικτικά έναν κοινό πρόγονο που υπολογίζεται ότι έζησε πριν από περίπου 90 εκατομμύρια χρόνια. Δεύτερον γιατί έχει συσσωρευτεί τεράστια γνώση στη βιολογία του ποντικού τα τελευταία 100 χρόνια που έχει ως συνέπεια τη συνεχή και εν πολλοίς υποχρεωτική χρησιμοποίησή του.

3 Και μη νομίσεις, αγαπητέ αναγνώστη, ότι η έρευνα στα ποντίκια είναι στις μέρες μας ανεξέλεγκτη σαν ξέφραγο αμπέλι, που λέει και ο λαός. Κάθε άλλο. Η έρευνα στα ποντίκια είναι ελεγχόμενη από επιτροπές βιοηθικής και δεοντολογίας που καθορίζουν τη μεταχείριση και την υγεία των ζώων. Τα κτήρια που στεγάζουν ποντικούς είναι ειδικά φτιαγμένα και η καθημερινή περιποίησή τους γίνεται με προδιαγραφές που επιτρέπουν διαβίωση καθαρή, χωρίς συνωστισμό, απαλλαγμένη από μικροβιολογικές μολύνσεις, με σεβασμό στον πόνο και με αποφυγή της κακομεταχείρισης.

4 Την επόμενη φορά, λοιπόν, που **θα επισκεφτείς** ένα άρρωστο σε νοσοκομείο ή κάποιος από το περιβάλλον **σου παρουσιάσει** μία από τις μύριες αρρώστιες που υπάρχουν, συμπεριλαμβανομένων και των διάφορων μορφών καρκίνου, **σκέψου** αυτόν τον πολύτιμο ποντικό που είναι η πιο μεγάλη ελπίδα και ο πιο σημαντικός βοηθός μας σήμερα για την κατανόηση της ασθένειας και την εφαρμογή νέων θεραπειών.

Αξίζει, λοιπόν, μια ευχαριστήρια ωδή στον ποντικό!

ΕΡΩΤΗΣΗ

Ποιο ρηματικό πρόσωπο κυριαρχεί στην τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 2 (μονάδες 2); Να αιτιολογήσεις τη χρήση του με βάση την θέση την παραγράφου στο κείμενο και την πρόθεση του συγγραφέα. (μονάδες 8)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στην τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 2 κυριαρχεί το β' ενικό πρόσωπο (τα κύρια ρήματα της παραγράφου: *θα επισκεφτείς, σκέψου*), με το οποίο ο αρθρογράφος απευθύνεται στον κάθε αναγνώστη **προσωπικά, με ύφος οικείο και φιλικό, και τον προτρέπει** να σκεφτεί την τεράστια προσφορά του ποντικού ως πειραματόζωου και τη μεγάλη σπουδαιότητα της σχετικής επιστημονικής έρευνας για την αντιμετώπιση ασθενειών και παθήσεων. **Αυτή ακριβώς η προτροπή, η οποία συνιστά και την πρόθεση του συγγραφέα, υλοποιείται με τη χρήση β' ενικού.**

24824 ΚΕΙΜΕΝΟ

Κείμενο 2 Οι νέοι εθνικοί μας μύθοι.

Το κείμενο είναι του Οδυσσέα Ιωάννου και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *ΤΟ ΒΗΜΑ*, στήλη *ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΙΩΑΝΝΟΥ*, στις 14-04-2022(διασκευή).

Χωρίς να έχω πολύ καθαρή εικόνα για τους «εθνικούς μύθους», με τους οποίους θρέφονται άλλοι λαοί, νομίζω πως στην Ελλάδα είμαστε σε περίοπτη θέση. Δεν αναφέρομαι στους ιστορικούς μύθους, που παρά το γεγονός πως έχουν αποκαλυφθεί από έγκριτους ιστορικούς εμείς συνεχίζουμε να ταΐζουμε με αυτούς τα σχολικά μας βιβλία και τις ομιλίες των επετείων. Αναφέρομαι στους σύγχρονους μύθους, οι οποίοι έχουν να κάνουν με μία εκούσια προσπάθεια τύφλωσης και διαστρέβλωσης, γιατί δεν αντέχουμε τους καθρέφτες.

Για παράδειγμα, το παραμύθι περί «βαριάς βιομηχανίας» του τουρισμού τρέμει και ψυχορραγεί κάθε φορά που ένας εξωγενής παράγοντας κλονίζει τα πήλινα πόδια του. Μια πανδημία, ένας κοντινός πόλεμος, κάποιες αλλαγές σε συναλλαγματικές ισοτιμίες, και η βαριά βιομηχανία μετατρέπεται σε συνοικιακή βιοτεχνία.

Ταΐζουμε το φαντασιακό μας με σκέτο αέρα, όμως η Ιστορία αλλά και η ψυχολογία έχουν αποφανθεί τελεσίδικα πια πως τα συλλογικά παραμύθια τα έχουν ανάγκη όσοι τρώνε πόρτες τη μία μετά την άλλη στον προσωπικό τους βίο. Δεν αντέχεται τόση ήττα, κάπου μακριά θα πρέπει να νικάμε και λίγο...

Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε και την εξόχως ανιστόρητη – πλην ελαχίστων εξαιρέσεων – πεποίθηση περί ξένης βοήθειας στα ζόρια μας, το έχουμε στήσει μια χαρά το παραμύθι μας, το οποίο δεν μας περιλαμβάνει όμως, δεν έχει απαιτήσεις από εμάς, όλες οι λύσεις έρχονται από αλλού.

Και επειδή ο μηδενισμός είναι επίσης αγαπημένο εθνικό άθλημα, αλλά όχι για όλους, ως αναλογιστούμε ότι δεν έχουμε καταφέρει και λίγα στα τελευταία διακόσια χρόνια. Φυσικά έχουμε και τις νίκες μας. Αλλά δεν τις φροντίζουμε ή δεν τις εκτιμάμε. Πάντα ζαχαρώνουμε τους απέναντι που φαίνεται πως έχουν καλύτερα διαφημισμένες ζωές από τις δικές μας. Πιστεύουμε ως πραγματικότητα εκείνο που θα θέλαμε να ήμαστε.

Δεν είναι κακό να φανταζόμαστε την καλύτερη εκδοχή του εαυτού μας – είναι κινητήριος δύναμη -, κακό είναι να την έχουμε εκχωρήσει σχεδόν οριστικά, να έχουμε παραιτηθεί από τη διεκδίκησή της και να νομίζουμε πως νικάμε. **Και οι αληθινές νίκες δεν είναι απέναντι στους άλλους, αλλά πάντα απέναντι στον εαυτό μας.**

ΕΡΩΤΗΣΗ

3α. Πώς αντιλαμβάνεσαι τη χρήση του α' πληθυντικού προσώπου στη φράση του Κειμένου 2 «οι αληθινές νίκες δεν είναι απέναντι στους άλλους, αλλά πάντα απέναντι στον εαυτό μας», σε σχέση και με την πρόθεση του αρθρογράφου; Να αναπτύξεις την άποψή σου σε 40-50 λέξεις. (μονάδες 5)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

3α. Ο αρθρογράφος χρησιμοποιεί α' πληθυντικό πρόσωπο στην τελευταία φράση του Κειμένου 2, επειδή επιδιώκει να εντάξει και τον εαυτό του στο συλλογικό υποκείμενο των Νεοελλήνων, για τους οποίους υποστηρίζει ότι το σημαντικότερο είναι να νικήσουν όχι τους άλλους, αλλά τον εαυτό τους, τις δικές τους ιδεοληψίες και αυταπάτες. Στο πλαίσιο της πρόθεσής του να καταγγείλει τους εθνικούς μύθους, που κατακλύζουν το θυμικό του ελληνικού λαού και αναστέλλουν την πρόοδό του, η χρήση του α' πληθυντικού απαλύνει το επικριτικό ύφος και δημιουργεί προβληματισμό (για ενδοσκόπηση και αυτοκριτική όλων), στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του δέκτη σε θέματα ορθής νοοτροπίας και στάσης απέναντι στην ιστορία και στο έθνος.

Σχόλιο: Από την απάντηση, κατανοούμε όλοι, νομίζω, πως δεν ισχύουν οι στερεότυπες απαντήσεις περί καθολικότητας κ.λπ., αφού όλα εξαρτώνται όχι μόνο από το ρηματικό πρόσωπο αλλά-κυρίως-από τη λεξική σημασία του ρήματος και την έγκλιση!

30152 ΚΕΙΜΕΝΟ

Το φαινόμενο της μαζοποίησης

Το κείμενο αποτελεί άρθρο του Νίκου Τάχατου και δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο <https://www.eleftheria.gr> στις 09-04-2019 (διασκευή).

2^η Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της μάζας-όχλου είναι η υπακοή στις υποβολές και ο σταθερός προσανατολισμός ιδεών και συναισθημάτων. Μέσα στον όχλο συχνά ξεχωρίζει ο ανόητος και όχι ο έξυπνος, ενώ κυριαρχούν τα κατώτερα ένστικτα. Ο ψυχαναλυτής Έντουαρντ Μπερνέζ ήταν ο πρώτος που δίδαξε ότι ο κόσμος γίνεται «ευτυχισμένος» και υπάκουος, όταν του ικανοποιούνται ασυνείδητες επιθυμίες, και συνέδεσε για πρώτη φορά την ικανοποίηση αυτών των αναγκών με τα υλικά αγαθά.

3^η Για να γίνουν περισσότερο κατανοητά τα παραπάνω, αρκεί να παρατηρήσουμε τον εαυτό μας. Πόσες φορές δεν έχουμε αγοράσει προϊόντα που δεν τα χρειαζόμαστε; Μια ολόκληρη βιομηχανία που χρησιμοποιεί αστέρες κινηματογράφου, μοντέλα, εικόνες ευτυχισμένων χαρούμενων ανθρώπων, μας κάνουν να επιθυμούμε το προϊόν. Δεν έχει σημασία αν το χρειαζόμαστε το προϊόν, σημασία έχει να το επιθυμούμε και μάλιστα να το επιθυμούμε πριν καν χαλάσει εκείνο το προϊόν που ήδη έχουμε. Γιατί; Διότι μέσα μας έχει εδραιωθεί η ψευδαίσθηση ότι το προϊόν μας προσφέρει ασφάλεια και σιγουριά.

ΕΡΩΤΗΣΗ

α. Να διακρίνεις δύο (2) ρηματικά πρόσωπα στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 2) και να αιτιολογήσεις την εναλλαγή τους (μονάδες 3).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

α. Τα δύο ρηματικά πρόσωπα στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 είναι:

- γ' ενικό και πληθυντικό ·
- α' πληθυντικό.

Ο αρθρογράφος αρχικά χρησιμοποιεί **το γ' πληθυντικό πρόσωπο** για να εισαγάγει τη σκέψη του με τρόπο γενικό και ουδέτερο (Για να γίνουν περισσότερο κατανοητά τα παραπάνω ...). Στη συνέχεια χρησιμοποιεί **το α' πληθυντικό** για να προσελκύσει την προσοχή του αναγνώστη σε δράσεις και συμπεριφορές που αφορούν όλο το κοινωνικό σώμα, χωρίς να εξαιρεί τον εαυτό του από αυτό (να παρατηρήσουμε τον εαυτό μας / Πόσες φορές δεν έχουμε αγοράσει προϊόντα ...). **Επαναφέρει το γ' πρόσωπο** (ενικού) για να εκφράσει την άποψή του αντικειμενικά και ουδέτερα, προσδίδοντας της καθολικό κύρος (ολόκληρη βιομηχανία που χρησιμοποιεί / (δεν) έχει σημασία), **αλλά τη συσχετίζει με τους αναγνώστες, χωρίς να εξαιρεί τον εαυτό του, χρησιμοποιώντας και πάλι α' πληθυντικό** (να επιθυμούμε / το χρειαζόμαστε / το επιθυμούμε κ.λπ.). Η εναλλαγή αυτή υπηρετεί την επικοινωνιακή αποτελεσματικότητα του κειμένου, εφόσον μεταδίδει το εν πολλοίς επικριτικό για τη συμπεριφορά του μέσου ανθρώπου μήνυμα με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην ενοχλεί τον αποδέκτη.

30226 ΚΕΙΜΕΝΟ

[Ατομικισμός, Μαζοποίηση και Μοναξιά]

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί απόσπασμα, διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης, από το άρθρο του Ι. Ν. Μαρκόπουλου που δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο <https://www.efsyn.gr>, στις 21.11.2017.

Μέσα σε ένα σκηνικό παγκόσμιας ιδεολογικής σύγχυσης και κοινωνικής και οικονομικής ανασφάλειας, ο σύγχρονος άνθρωπος **ψάχνει να βρει τον δρόμο** του, συχνά παλεύοντας μεταξύ της Σκύλλας του εγωπαθούς και αντικοινωνικού ατομικισμού και της Χάρυβδης του πλήρους αφανισμού του μέσα στον απρόσωπο χυλό μιας παγκοσμιοποιημένης εξουσιαστικής υπερδομής, **που άλλοτε του αφήνει** λάσκα το χαλινάρι και άλλοτε **του δείχνει** το εξουσιαστικό ολοκληρωτικό της πρόσωπο.

Στον δρόμο αυτό οι οδοδείκτες, ανεπαρκείς και «πειραγμένοι», **συχνά εκπέμπουν** νεφελώδη, δυσανάγνωστα και παραπειστικά σήματα, **που δρουν** αποπροσανατολιστικά και **επιτείνουν** τη σύγχυση.

Στην επίταση της σύγχυσης **συμβάλλουν** επίσης πολλά ΜΜΕ, με τις εσκεμμένα ψευδείς ειδήσεις τους, ο τεράστιος και δύσκολα διαχωρίσιμος, αξιολογικά, όγκος της διαθέσιμης πληροφορίας, αλλά και μια εκπαίδευση, δίχως παιδεία, που είναι καθαρά χρηστική και αγοραία, και –εκτός από την επαγγελματική της στοχοθεσία– **σίγουρα δεν αποβλέπει** και σε μια ουσιαστική εσωτερική καλλιέργεια του ανθρώπου.

Είναι, ωστόσο, πολύ ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι τόσο το ρεύμα του ατομικισμού όσο και αυτό της μαζοποίησης **συμβάλλουν το ίδιο καταστροφικά** στην αποσύνδεση του ατόμου από μια κοινωνία των πολιτών. [...]

ΕΡΩΤΗΣΗ

2α. Ποιο ρηματικό πρόσωπο κυριαρχεί στο Κείμενο 1 (μονάδες 2); Να αιτιολογήσεις τη χρήση του με βάση την πρόθεση του συγγραφέα (μονάδες 3).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στο Κείμενο 1 κυριαρχεί το γ' ρηματικό πρόσωπο (Στην επίταση της σύγχυσης **συμβάλλουν επίσης πολλά ΜΜΕ**), καθώς πρόθεση του συγγραφέα είναι να προσδώσει αντικειμενικότητα στον λόγο του και να πείσει τους αναγνώστες/-στριες για την ορθότητα των επιχειρημάτων του.

Σχόλιο: Στην ενδεικτική απάντηση αναφέρεται μόνο ένα παράδειγμα, το οποίο-κατά τη γνώμη μου- δεν είναι αρκετό για να τεκμηριωθεί το γεγονός ότι «κυριαρχεί» το τρίτο πρόσωπο...

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΥΦΟΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

24825 ΕΡΩΤΗΣΗ

Κείμενο 2. Τουριστική αγορά εργασίας: τελευταίες εξελίξεις και προοπτικές για την Ελλάδα.

*Το κείμενο αποτελεί απόσπασμα συνέντευξης του δρ. Ανδρέα Ανδρεάδη, **προέδρου του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων** που δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο <https://www.skywalker.gr/elGR/static/>*

β. Στο παρακάτω απόσπασμα (δεύτερη απάντηση από το Κείμενο 2) το πρόσωπο που δίνει τη συνέντευξη χρησιμοποιεί και **α' πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο, εκτός από γ' :**

*Ο τουρισμός είναι ένας τομέας που χαρακτηρίζεται από την πολλή και σκληρή δουλειά διότι είναι εποχικός και ταυτόχρονα έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, αφού πρέπει να **καταφέρουμε να προσφέρουμε** μοναδικές εμπειρίες στους επισκέπτες μας, 24 ώρες το 24ωρο. Σε αυτό το σημείο **πρέπει να αναφέρουμε** ότι **ο ανθρώπινος παράγοντας** του ελληνικού τουρισμού είναι ένα από τα **βασικά μας** ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι, σύμφωνα με μελέτες, το ανθρώπινο στοιχείο του ελληνικού τουρισμού έχει μακράν τα περισσότερα θετικά σχόλια με βαθμολογία που ξεπερνά το 90%.*

Να μετασχηματίσεις το κείμενο, χρησιμοποιώντας μόνο το γ' πρόσωπο, ενικό και πληθυντικό (μονάδες 5). Ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος λόγου (μονάδες 2);

Μονάδες 10

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Μετασχηματισμός

Ο τουρισμός είναι ένας τομέας που χαρακτηρίζεται από την πολλή και σκληρή δουλειά διότι είναι εποχικός και ταυτόχρονα έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, αφού **οι εργαζόμενοι*** πρέπει να **καταφέρουν να προσφέρουν** μοναδικές εμπειρίες στους επισκέπτες **τους**, 24 ώρες το 24ωρο. Σε αυτό το σημείο πρέπει να **αναφερθεί** ότι ο ανθρώπινος παράγοντας του ελληνικού τουρισμού είναι ένα από τα βασικά **του** ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι, σύμφωνα με μελέτες, το ανθρώπινο στοιχείο του ελληνικού τουρισμού έχει μακράν τα περισσότερα θετικά σχόλια με βαθμολογία που ξεπερνά το 90%.

***Η επιλογή του υποκειμένου οι εργαζόμενοι προκύπτει από την αναφορά στον ανθρώπινο παράγοντα...**

Με την αποκλειστική χρήση γ' προσώπου (ενικού και πληθυντικού) το ύφος του λόγου γίνεται πιο σοβαρό, αποστασιοποιημένο και τυπικό. Ο αρθρογράφος διατυπώνει τις απόψεις του με αντικειμενικότητα, χωρίς να εμπλέκει καθόλου τον εαυτό του σε αυτά που δηλώνει ή ισχυρίζεται. Το κείμενο οπωσδήποτε κερδίζει σε αξιοπιστία, χάνει όμως σε αμεσότητα και συναίσθημα.

24907 KEIMENO

Μοναξιά: η πληγή του 21ου αιώνα

Διασκευή άρθρου της ψυχολόγου Ηλέκτρας Χατζηδημητρίου που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο www.inzone.gr στις 4 Δεκεμβρίου 2016

Μοναξιά... Μια λέξη που με το πρώτο άκουσμά της φέρνει στο μυαλό συναισθήματα δυσάρεστα και σκέψεις θλίψης και μελαγχολίας. Ανά τους αιώνες, δεν ήταν λίγοι οι καλλιτέχνες και οι φιλόσοφοι που ασχολήθηκαν με αυτήν, ξεκινώντας από τον Αριστοτέλη ο οποίος πολλούς αιώνες πριν είχε διαπιστώσει πως: «Ο άνθρωπος είναι ον φύσει κοινωνικό και πολιτικό. Αυτός που μπορεί να ζήσει μακριά απ' τις ανθρώπινες κοινωνίες είναι είτε θηρίο είτε θεός». Μολονότι, λοιπόν, η μοναξιά αποτελεί ένα διαχρονικό ζήτημα ανά τους αιώνες, στις μέρες μας τείνει σταδιακά να καταλαμβάνει διαστάσεις επιδημίας. Εξωτερικά πολλοί άνθρωποι μπορεί να φαίνονται κοινωνικοί και ευτυχισμένοι, αλλά μέσα τους νιώθουν κενοί. Ζούμε σε μια εποχή που η έμφαση δε δίνεται πλέον στην ποιότητα των σχέσεων και στην αληθινή επαφή και επικοινωνία, αλλά στην επίδειξη της ποσότητας και του εύρους του κοινωνικού δικτύου. Φυσικά, στο γεγονός αυτό έχει συντελέσει περισσότερο από οτιδήποτε άλλο η τεχνολογία, η οποία, ενώ αρχικά στόχευε στο να φέρει τους ανθρώπους πιο κοντά με κάθε δυνατό τρόπο, στην πορεία έχασε το δρόμο της και πέτυχε ακριβώς το αντίθετο.

Στη σημερινή εποχή τα ποσοστά των ανθρώπων που υποφέρουν από μοναξιά έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Οι άνθρωποι συχνά αναρωτιούνται: «**Τι κάνω λάθος στις σχέσεις μου με τους άλλους;**», «**Γιατί δεν μπορώ να αντλήσω γνήσια ικανοποίηση μέσα από τις κοινωνικές μου επαφές;**». Τι πραγματικά έχει οδηγήσει, όμως, σ' αυτή την κατάσταση; Γιατί ενώ γνωρίζουμε ότι η ουσιαστική κοινωνική επαφή και το «ανήκειν», αποτελούν πρωταρχική ανάγκη του ανθρώπινου είδους, αποτυγχάνουμε και στερούμαστε αυτή την πολύτιμη πηγή ικανοποίησης και ευτυχίας;

ΕΡΩΤΗΣΗ 3 α) Να ξαναγράψεις το απόσπασμα του Κειμένου 1 (στη 2η παράγραφο) Οι άνθρωποι συχνά αναρωτιούνται: «Τι κάνω λάθος στις σχέσεις μου με τους άλλους;», «Γιατί δεν μπορώ να αντλήσω γνήσια ικανοποίηση μέσα από τις κοινωνικές μου επαφές;» μεταφέροντας σε πλάγιο λόγο τα λόγια των ανθρώπων που βρίσκονται σε ευθύ λόγο. Τι αλλάζει ως προς το ύφος λόγου;

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

α) *Οι άνθρωποι συχνά αναρωτιούνται τι κάνουν λάθος στις σχέσεις τους με τους άλλους και γιατί δεν μπορούν να αντλήσουν γνήσια ικανοποίηση μέσα από τις κοινωνικές τους επαφές. Το ύφος λόγου γίνεται πιο αντικειμενικό και σοβαρό, ενώ πριν υπήρχε η ζωντάνια, η οικειότητα κι η αμεσότητα του ευθέος λόγου με την αυτούσια μεταφορά των λόγων.*